

РЕШЕНИЕ

№ 2669

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Виржиния Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Мargarита Немска

като разгледа дело номер **1440** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба на „Одесос 33“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], правоприменник на „Одесос 33“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], с предишни наименования „Л. Маркетс“ и „Ленно Глобъл Адвайзъри“ със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 3, офис А10, представлявано от адв. Н. П. срещу Решение от 05.01.2023 г. постановено по нахд № 13319/2020 г. по описа на СРС, 136 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-494/10.09.2020 г. издадено от зам.председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че същото е постановено в противоречие с материалния закон и при съществени процесуални нарушения и се иска неговата отмяна, както и на потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разноски включително и тези за производството пред СРС.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Й., която поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба - зам.председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, редовно уведомен, не се явява лично, представлява се от юрк.Г., която оспорва касационната

жалба и моли за нейното отхвърляне като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП – прокурор К. счита жалбата за неоснователна и моли съда да остави обжалваното решение в сила.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С Наказателно постановление (НП) № Р-10-494/10.09.2020 г. издадено от зам.председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на основание чл. 290, ал. 9, т. 2 от ЗПФИ на „Лено Маркетс“ ЕАД (с правоприменник жалбоподателя в настоящето производство) са наложени двадесет и шест административни наказания „имуществена санкция“, всяко в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за двадесет и шест нарушения на чл. 70, ал.1, предл. първо по ЗПФИ.

С обжалваното решение, предмет на настоящето производство, СРС е потвърдил санкционния акт. За да постанови решението си, районният съд е събрал необходимите писмени и гласни доказателства, въз основа на които е обосновал правен извод, че при в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като наказаното лице е нарушило разпоредбите от ЗПФИ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която се споделя изцяло от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка, като настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

Не може да бъде споделено и възражението на касатора за допуснато процесуално нарушение при постановяване на съдебното решение поради липсата на словесно изписване в диспозитивната част на същото на конкретно нарушената хипотеза на чл.70, ал.1, предл. първо от ЗПФИ. Последното не води до неяснота, противоречие или непълнота в произнасянето на съда по предмета на делото, нито до невъзможност мотивите му да бъдат разбрани от страните по делото, а с това да са засегнати и техните права в степен, която да обоснове цялостна отмяна на съдебния акт.

Правилно е приложен материалният закон, с което не е нарушена разпоредбата на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, представляващо касационно основание за отмяна на решението.

Между страните не се спори и по делото е безспорно установено, че към момента на извършване на вменените му деяния дружеството – жалбоподател „Одесос 33“ ЕАД, с предишни наименования „Л. Маркетс“ и „Ленно Глобъл Адвайзъри е инвестиционен посредник, притежаващ лиценз вписан в публичния регистър на КФН, притежаващ лиценз за предоставяне на определени инвестиционни услуги и извършване на определена инвестиционна дейност и е поднадзорно на КФН лице.

Съгласно чл. 70, ал. 1 от ЗПФИ при извършване на инвестиционни услуги и дейности, както и на допълнителни услуги за клиенти инвестиционният посредник действа честно, справедливо и като професионалист в най-добър интерес на клиента. В процесния случай, от доказателствата безспорно се установява, че наказаното лице е нарушило грубо този основен принцип, регламентиращ задълженията на инвестиционния посредник чрез насочване на нареждания за изпълнение към "Прайм Маркетс С. А.", като единствено място за изпълнение. Действително, Делегиран Регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията от 25 април 2016 г., дава възможност инвестиционните посредници да избират едно единствено място за изпълнение, но това следва да направят само ако могат разумно да очакват, че избраното място за изпълнение ще им дава възможност да получават резултати за клиентите, които са поне толкова добри, колкото и резултатите, които разумно могат да очакват от избирането на алтернативни места за изпълнение. Това разумно очакване трябва да бъде подкрепено със съответни данни, публикувани в съответствие с член 27 от Директива 2014/65/ЕС, или с други вътрешни анализи, извършени от посредника. В настоящия случай не се установява нито такива данни да са публикувани, нито да е извършен такъв анализ от страна на дружеството, което обстоятелство е потвърдено и от заключението на съдебната финансово-икономическа експертиза.

Съдът споделя и изводите на СРС, относно формалността на нарушението. Правилни са и изводите, относно справедливостта на наложеното наказание към минимума и липсата на предпоставки за квалифицирането на деянието като „маловажен случай“ по см. на чл. 28 ЗАНН.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания за неговата отмяна.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на Комисия за финансов надзор следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XXV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.01.2023 г. постановено по нахд № 13319/2020 г. по описа на СРС, 136 състав.

ОСЪЖДА „Одесос 33“ ЕАД, ЕИК [ЕГН] да заплати в полза на Комисия за финансов надзор сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.